088| Οἱ πάντες ἀναζητοῦσι Με, ἀλλ’ οὐδεὶς πρός Με προσῆλθεν ἐν πλήρει μετανοία, ἀποσκορακίζων ἀπ’ αὐτοῦ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ περιβαλλόμενος τὸν νέον.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/088-οἱ-πάντες-ἀναζητοῦσι-με-ἀλλ-οὐδε/

Ἡ πρός Με ἄγουσα ὁδὸς εὐθεῖα ἐστίν, ἀλλὰ πλήρης σκοπέλων καὶ διακλαδώσεων ἄλλων, **αἵτινες ἐκ τῆς ψυχῆς ἑνὸς ἑκάστου ἀναχωροῦσι καὶ πρὸς αὐτὴν καταλήγουσιν.**

Οὐ δύναμαι δὲ τινὰ ἐπαναγαγεῖν ἐν αὐτῇ διὰ τῆς βίας καὶ προωθεῖν καὶ ἐπαπειλεῖν καὶ πειθαναγκάζειν αὐτὸν ἐκόντα ἄκοντα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτήν, ὡς ἀπὸ τῆς Ἐλευθερίας πηγάζων καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἑκάστου ἔχων ὡς κεφαλαιώδη καὶ ἀπαραίτητον ὅρον τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἔργου Μου.

Οὐ δύναμαι συνεπῶς καὶ ἐφ’ ὑμῶν ἐπιβαλεῖν τὴν βίαν, ὡς ἐλεύθεροι ὄντες καὶ ἐκ τῆς ἰδίας πρωτοβουλίας ὀφείλετε ν’ ἀκολουθήσητε πάντα ὅσα ὑπησχέθητε νὰ τηρήσητε ἐν τῷ Ὀνόματί Μου καὶ τοῖς λόγοις Μου καὶ νὰ προθυμοποιηθῆτε ἐξ ἰδίας αὐτοπροαιρέσεως καὶ συναισθήσεως εἰς τὴν ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ, δι’ ὃν ἐκάλεσα καὶ ἐξακολουθῶ ἐπιμένων νὰ καλῶ ὑμᾶς.

Διατί ὅμως ἑνῶ μόλις ἀρχίζετε νὰ δρομολογῆτε καὶ νὰ εἰσέρχησθε εἰς τὴν κυρίαν ἀτραπόν, τὴν ὁδηγοῦσαν πρός Με, εἶτα πάλιν σταθμεύετε καὶ ἀδρανεῖτε; Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁδηγήσω ὑμᾶς μεταφέρων ἐπ’ ὤμου ἢ εἶναι ἀνάγκη νὰ συλλάβω ὑμᾶς διὰ τῆς βίας, ἵνα ἀκολουθήσητε Ἐμέ, **ὅπως οὐδεμίαν βίαν μετεχειρίσθην ποτὲ κατὰ τῶν πολεμίων Μου καὶ τῶν καταπατούντων τὰς Ἐντολάς Μου;**

Διὰ νὰ ὀρθοποδήσητε, διὰ νὰ βαδίσητε μέχρι τέλους τὴν κανονικὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ ἀναγωγῆς ὑμῶν, διὰ νὰ ἀναχθῆτε εἰς τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ μέρους, **εἰς ὃ ἵστασθε, καὶ τῆς ὁδοῦ ἣν ἀκολουθεῖτε, ἀνάγκη νὰ ἐπιβληθῆτε εἰς ἑαυτούς, ἵνα ἀποβάλλητε τὰ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα πληροῦν τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ τὰ ὁποῖα κατέστησαν ὑμᾶς ἀμετανοήτους ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀνεπιδέκτους βελτιώσεως καὶ προόδου.** Δὲν ἐξαιρῶ ἐκ τοῦ κανόνος τούτου πάντας ὑμᾶς καὶ δὲν ἀπευθύνομαι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸν μεσάζοντα. Διότι δὲν πρόκειται περὶ τῶν ἐπικοινωνιῶν καὶ μόνον τούτων, τὰς

ὁποίας λαμβάνετε τόσον σπανίως καὶ αἱ ὁποῖαι ἂν ἐγίνοντο ἔστω καὶ καθ’ ἑκάστην μηδὲν ἢ ἐλάχιστον θὰ προσέφερον εἰς ὑμᾶς, ἐφ’ ὅσον ταύτας δὲν θὰ τὰς ἐχρησιμοποιούσατε διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ψυχικῶν ὑμῶν δυνάμεων καὶ τὴν πνευματικὴν ὑμῶν ἐξύψωσιν.

Αἱ ἐπικοινωνίαι αὗται δίδονται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διδασκαλίας ὑμῶν καὶ κατηχήσεως, ἀλλ’ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ταχυτέραν ὑμῶν ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν ὑμῶν δυνάμεων, ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπέφερεν τὸν πνευματικώτερον σύνδεσμον μεταξὺ ὑμῶν καὶ Ἐμοῦ εἶναι ἡ τακτικωτέρα μεταξὺ ὑμῶν ἐπικοινωνία καὶ συνάφεια, ὁ τακτικὸς σύνδεσμος μὴ περιοριζόμενος μόνον εἰς ἁπλῆν συνάντησιν, ἀλλ’ εἰς ἀνταλλαγὴν ὡρισμένων σκέψεων καὶ ἀποριῶν μεταξὺ ὑμῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν πρόοδον ὑμῶν καὶ τὸ ἔργον μας. Τὸ νὰ συναντάσθε ὄχι καθ’ ἑκάστην, ἀλλὰ ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, **ὁ δὲ χρόνος τῆς συναντήσεως ὑμῶν νὰ καταναλίσκητε εἰς ἀσκόπους διατριβὰς καὶ ἀπασχολήσεις καὶ σκέψεις καὶ ἀφηγήσεις οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν ἐχουσῶν μὲ Ἐμέ, ὑμᾶς καὶ τὸ Ἔργον Μου εἶναι ὡς νὰ ματαιοπονῆτε, νὰ ἀδικῆτε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἀντίληψίν σας, νὰ ἐμπαίζητε ἑαυτοὺς καὶ Ἐμέ.**

Ὀφείλω ὅθεν νὰ τονίσω ὑμῖν ὅτι οὐδὲν θετικὸν δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἀφοσιώσεως ὑμῶν ἐν τῷ Ἔργῳ Μου, **ἐὰν δὲν ἐπιδιώξητε πρῶτον νὰ βελτιώσητε ἑαυτούς.** Ἡ δὲ βελτίωσις ὑμῶν αὕτη θὰ συντελεσθῇ ἐὰν τακτικῶς καὶ εἰ δυνατὸν καθ’ ἑκάστην συναντάσθε καὶ ἀνταλλάσσητε τὰς σκέψεις καὶ γνώμας ὑμῶν διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑμῶν τελειοποίησιν καὶ διὰ τὴν συντομωτέραν ἀνάδειξιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνετέθη.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ συνέλθητε εἰς ἑαυτοὺς καὶ νὰ ἀντιληφθῆτε καὶ νὰ κατανοήσητε ἐν τῇ πραγματικότητι ὅτι ἀκολουθεῖτε τὴν συντομωτέραν ὁδὸν τῆς πνευματικῆς ὑμῶν ἀνελίξεως, ὅτι ἔχετε μὲ τὸ μέρος σας πρόθυμον συνεπίκουρον καὶ Διδάσκαλον Ἐκεῖνον, Ὅστις θὰ ἠδύνατο τῇ βοηθείᾳ καὶ ἀρωγῇ ὑμῶν νὰ σᾶς δώσῃ πάντα τὰ δυνατὰ ἐφόδια καὶ μέσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ὅτι προαγόμενοι καὶ ἀποκτῶντες πλήρως τὴν γνῶσιν τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ πραγματικοῦ σκοποῦ τῆς Ἐπικοινωνίας μου καὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ θέσεως ὑμῶν θὰ ἠδύνασθε νὰ συντελέσητε εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ ὑμῶν.

Ἂν ὅμως ἀνατάμητε ἑαυτούς, ἐὰν εἰσδύσητε εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ὑμῶν θὰ παρατηρήσητε καὶ θ’ ἀνομολογήσητε ὅτι στερεῖσθε καὶ αὐτῶν τῶν ἀπαραιτήτων πρωταρχικῶν στοιχείων, δυνάμει τῶν ὁποίων θὰ κατορθώσητε νὰ βελτιώσητε καὶ τελειοποιήσητε ἑαυτούς. **Δὲν ἔχετε τὴν ἀπαιτουμένην θέλησιν καὶ στερεῖσθε καὶ αὐτῆς εἰσέτι τῆς πίστεως πρὸς Ἐμὲ καὶ ἑαυτούς.** Δὲν ἔχετε ἐπίγνωσιν οὐ μόνον τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον θέλετε καὶ ἐπιδιώκετε ν’ ἀναλάβητε, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ σας, **ὅστις πλήρης παθῶν καὶ ἐλαττωμάτων ἐξακολουθεῖ νὰ σᾶς ἔχῃ προσκεκολλημένους ἐπὶ τῆς αὐτῆς σαθρᾶς βάσεως, χωρὶς νὰ δύνασθε νὰ**

ἀπαλλαγῆτε τῶν συσφιγγόντων πρὸς αὐτὴν δεσμῶν.

Ὀφείλετε νὰ προθυμοποιηθῆτε περισσότερον, ὀφείλετε νὰ διανοίξητε τοὺς ὀφθαλμούς σας, νὰ ἀπαλλαγῆτε ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς ἐμποδίου, τὸ ὁποῖον ἐπικάθηται πρὸ αὐτῶν καὶ δὲν σᾶς ἐπιτρέπει νὰ κατανοήσητε τὸ βάθος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς τοιαύτης τακτικῆς, ὀφείλετε τέλος νὰ ἐπισπεύσητε μὲ ὅλας ὑμῶν τὰς δυνάμεις καὶ μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν καὶ συναίσθησιν τῶν πρὸς Ἐμὲ καὶ ἀλλήλους καὶ τὸ ἔργον Μου ὑποχρεώσεών σας, **ἐὰν θέλετε νὰ βαδίσητε ἐμπρὸς μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι πράγματι προχωρεῖτε.**

27/5/1932